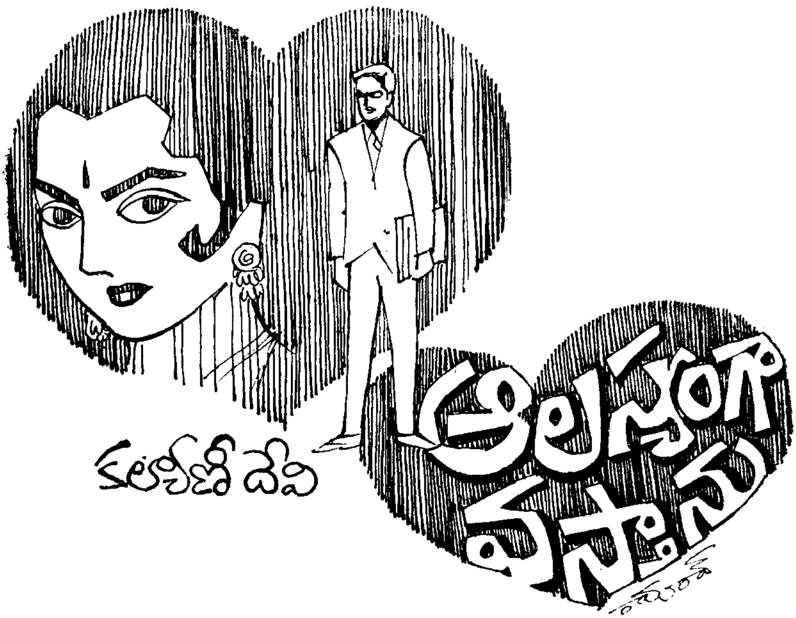

"నేనివాళ ఆలస్యంగా వస్తాను యింటికి." టైనాట్ వేసుకుంటూ అన్నాడు మహేష్.

అద్దంలో కన్పిస్తున్న అతని ప్రతిబింబం వైపు చూస్తు చిరునవ్వు నవ్వింది మాలిని.

"వెరీగుడ్. రజీ ఫోన్ చేసి యివాళ ఫస్ట్‌షోకి వెళ్దాం. రెడీగా వుండమన్నది. ఏం చేద్దామా అనుకుంటున్నాను. ఎలాగు మీరు ఆలస్యంగా వస్తానన్నారు.... నేను, రజి పిక్చర్‌కి వెళతాం."

వెనుతిరిగి భార్య కళ్ళల్లోకి చూశాడు మహేష్.

నిర్మలంగా నవ్వుతున్నాయి, ఆ కళ్లు.

ఏదో అనబోయి ఆగిపోయాడు... "ఓ. కె దెన్. నేను వెళ్తున్నాను." అన్నాడు కూలింగ్ గ్లాసెస్ తీసుకుంటూ.

"థాంక్యూ వెరీమచ్ డార్లింగ్." నవ్వుతూ అతన్ని పెనవేసుకుంది మాలిని.

సున్నితంగా ఆమె పెదాలు తాకి వెళ్ళిపోయాడు మహేష్

అతను కనుమరుగు అవగానే ఆమె మొహం సీరియస్‌గా మారిపోయింది.

టెలిఫోన్ వైపు కదిలాయి ఆమె పాదాలు.

రెండు మూడు రింగ్స్ కాగానే అవ తల నుండి రెస్పాన్స్ వచ్చింది.

తను సాయంత్రం వాళ్ళ యింటికి వస్తున్నట్లు. పిక్చర్ కి రెడీగా వుండమని చెప్పింది.

మరు మాట లేకుండ ఓ. కె అంది రజనీ.

పిక్చర్ లో కూర్చున్న మాలిని మనస్సు మహేష్ చుట్టే తిరుగుతోంది. "వారానికి నాలుగురోజులు నేనివాళ అలస్యంగా వస్తాను యింటికి అని చెప్పడం పరి పాటయిపోయింది. కారణం మాత్రం చెప్పరు. ఆయనలా అన్నప్పుడల్లా తను వెంటనే ఎక్కడికో వెళ్ళాలని అను కున్నట్లు సంతోషంగా చూస్తూ ఇక్కడికి వెళాం అనుకున్నాను అని చెప్పడం ఆయన అదోలా చూసి ఓ. కె అనడం కూడా పరిపాటు అయిపోయింది."

"ఏయ్.... మాట" చేతిమీద గట్టిగా గిల్లింది రజని.

ఉలిక్కిపడుతూ ఈ లోకానికి వచ్చే సరికి హాలంతా నవ్వులతో దద్దరిల్లుతోంది.

స్క్రీన్ మీద కమెడియన్ పెట్టిన మొహం, ఎక్స్ప్రెషన్స్ చూసి ఏదో జోక్ దొర్లిందనుకుని మనస్సుని పిక్చర్ మీద లగ్నం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిం చింది, మాలిని.

మాలినిని ఇంటి దగ్గర దింపుతూ...

"నువ్వేదో పరధ్యానంగవున్నావు ఇవాళ. ఏమిటి సంగతి?" అని అడిగింది రజని.

"ఏం లేదు రజీ, కాస్త తలనొప్పిగా వుంటేను ...వుంటాను మరి బై ..." అంది చెయ్యి వూపుతూ.

తిరిగి చెయ్యి వూపింది రిక్షా కదిలింది.

తొమ్మిదిన్నర ప్రాంతాల్లో యింటికి వచ్చాడు మహేష్.

క్లబ్బుకి వెళ్ళొస్తుంటే మహేష్ కోసారి మాలిని గురించి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"తను ఆలస్యంగా వస్తానని చెప్ప నప్పుడు రాని ప్రోగ్రామ్స్ తను ఆల స్యంగా వస్తానని చెప్పగానే వస్తాయి? కావాలని చేస్తోందా? ఎందుకు? ఎందుకు?" ఆలోచిస్తూ సోఫా లో వాలిపోయాడు మహేష్.

"మాలిని ఎలాగైనా వినదుకుండ. ఆమె గురించే తక్కువగా అంచనావేస్తే అది నిజంగా పొరపాటే ...ఆమె ఎదురు తిరిగి చురక వేసే తను నిజంగా బల హీనుడు. చెస్ లో తననే అతినేర్పుగా ఓడించే మాలిని ఎత్తులు వెయ్యడంలో అందెవేసిన చెయ్యి."

"ఎంత సేపయింది వచ్చి?"

ఆశ్చర్యంగా వినిపించాయి మాటలు.

కళ్ళు తెరవగానే సోఫా దగ్గరగా, తన మీదగా వంగిన మాలిని కనిపించింది.

"ఒక పదినిముషాలైంది. ఎలా వుంది పిక్చర్?" సోఫాలోంచి లేస్తూ అడిగాడు.

"ఓ... చాలా బాగుంది....మీరు, నేను కల్సి మళ్ళీ వెళ్దాం అండి...చాలా రష్‌గా వుంది....టికెట్స్ కోసం ఏం తన్నుకుంటున్నారని జనం....అరుపులు, గందరగోళం, తోసుకోడాలు, పాపం పోలీసులు అదుపులో పెట్టలేక సతమత మౌతున్నారు. జనాన్ని తోసుకుంటూ వచ్చేసరికి అరగంట పట్టింది ఈ హడావుడిలో పడి బైటకి వచ్చేసరికి సినిమా చూసినసంతోష మంతా మంచులా కరిగిపోయింది మనం యిద్దరం వెళ్తే ఈ హడావుడేం వుంది హాయిగా కారులో బైట పడచ్చు." గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పింది మాలిని అతని కోటు గుండీలు విప్పి, కోటు విప్పుతూ,

"ఐ. సి." లేతగా నవ్వాడు మహేష్. "చూద్దాం." అన్నాడు,

"చూద్దాం కాదు, వెళ్ళాల్సిందేగారంగా మారం చేసింది. "ఒ కే." అన్నాడు తప్పించుకోడానికి.

* * *

ప్రొద్దున తొమ్మిదిన్నరయింది.

మహేష్‌కి టైకట్టూ "రాత్రంతా ఏమిటండి ఒకటే కలవరింతలు, రాణి, రాణి, "అని...." అంది అతని మొహంలోకి చూస్తూ.

"రాణి అనా?" ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"ఆఁ....బహుశా ఏ రేప్‌లోనో పాల్గొని కలవరించారనుకుంటే ఊళ్లో ఏ రేసులు జరగడం లేదు. అప్పుడనుకున్నాను కలలో కాని హార్స్‌రేసులో పాల్గొని మీ గుర్రాన్ని ఉత్సాహ పరుస్తూ రాణీ అని పిల్చారేమో అని... నిజమేనా? కలగన్నారా హార్స్‌రేస్‌ల గురించి...." తన ఊహ, నిజమా కాదా అన్న చిత్తంతో, ఏదో కని పెట్టిన వుత్సాహంతో మెరుస్తున్నాయి కళ్ళు.

ఏం చెప్పాలో క్షణం అర్థం కాలేదు. మహేష్‌కి.

సాయంత్రం ఆరునుంది. తొమ్మిదింటివరకు గడిపిన రాజీ గుర్తొచ్చింది. రాజీ, రాజీ అని కలవరిస్తే తను పొర

ఆలస్యంగా యింటికొచ్చే ప్రతి వ్యక్తికి ఏదో ఒక కథ వుండి తీరుతుంది,

నిజం బయటపడిననాడే కథా నాయకుడు కళ్లు తెరుస్తాడు. ఆలస్యం అనే మాటకు యిక జన్మలో తావుండదు.

పాటునో, నిద్రమత్తులోనో రాణి వివి వుంటుంది.

"నేనడిగిన విషయం చెప్పకుండా ఏమిటా చూడ్డం?"

"అఁ అఁ" ఏం కల అనుకున్నావు మీరు. రాణి అని గుర్రం మీద అడావు థలేగా గెల్చిందిలే రాణి.... పెద్దగా అరిచే శానా? పాపం. నీ నిద్ర పాడయిందా?" భుజాలచుట్టూ చేతులేశాడు మహేష్

"నిద్రేం పాడవలేదులెండి మంచి పీక్కకవి లెగుస్తే మీ కలవరింతలు చెవిన పడ్డాయి లేపుదామనుకున్నా కాని పాపం మంచి మూడ్‌లో వుంటారు చెడ గొట్టం ఎందుకని వూరుకున్నాను. అరే.... మాటల్లో పడి టైం చూసుకోడం లేదు. నైన్ ఫార్టీ అయింది. ఇంక శ్రీ వారు బయలుదేరచ్చు కొలువుకి. చిరు నవ్వుతో అంది విడిపించుకుంటూ.

"అరే బాప్... ఒకే డార్లింగ్ బై." అంటూ హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు కోటు అందుకుని

కారు వెళ్ళిన శబ్దం వినిపించింది బెడ్ రూంలోకి.

"అయితే నిజంగా ఆయనకి రాణి అన్నే అమ్మాయితో పరిచయం వుండన్నమాట. ట్రాప్‌లో పడ్డారు. తన ట్రయల్ ఫలిం చింది. యింకెందరున్నారో ఈ కృష్ణ లీలనికి...." కట్టూర్చింది మాలిని.

"పాపం మంచి మూడ్‌లో వుంటారు చెడగొట్టటం ఎందుకని?"

పైర్ తిరగేస్తున్న మహేష్ చెవుల్లో గింగురు మన్నాయి.

ఆమాటలో కనపడని వ్యంగం వుంది. మరో ఆడదైతే ఎంత గొడవ చేసేది అలా కలవరించినందుకు .... యిందులో ఏదో వుంది. తనకి పెద్దగా గుఱ్ఱపు పందే లకి వెళ్ళే అలవాటుకూడాలేదే. అలాంట ప్పుడు తను వాటిని గురించి కలవరించా నని అనుకోవడంలో.... అర్థం లేదు. తననేదో ట్రాప్‌చేసింది ఏమై వుంటుంది. అని ఎంత ఆలోచించినా అంతు పట్టలేదు. ఆలోచించి తలనొప్పికూడ వచ్చింది.

"హలో.... అంటూ వయ్యారంగా వచ్చింది స్టెనో మంజీరా. అసలే ఆలో చనలతో కొట్టుకుంటున్న మహేష్‌కి ఆ చనువు. ఆ పిలుపు వయ్యారం ఒళ్ళు మండించాయి. "నువ్విచ్చినకొమ్ముశేగా." జ్ఞాపకంచేసింది మనస్సు మరింత మండి పోయాడు. చేసేదిలేక "హలో" అన్నాడు. అలా వున్నారేం? ...సాయంత్రం నన్ను షాపింగ్‌కి తీసుకెళ్ళాలి" గారంగా కోడు మీద కూర్చుని అంది మంజీరా.

"దేనికి?" తలెత్తి సైలుగా అసుర్చు కున్న హేర్‌స్టైల్‌వైపు చూసాడు. నిన్న చెప్పాను. అప్పుడే మర్చిపోయారు. లంగి కొనుక్కోవాలని వుంది. కాస్త సెలక్

చేసిపెట్టారని రమ్మంటున్నాను... మూతి సున్నాలా చుట్టింది.

సెలెక్ట్ చెయ్యడానికికాదు. అరె డబ్బు తక్కువైందే అని పర్సుతీసి ఆశ్చర్య పోతుంటె. యిక తప్పించుకునే మార్గం లేక తనజేబులు ఖాళీచేసుకోక తప్పదు. క్రిందటిసారి అలాగేకదూ రెండొందలు వదిలిస్తే. యింకెప్పుడూ యిలా పోటీపడ కూడదని లెంపలేసుకుంది.... జ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు మహేష్.

"ఐయేమ్ సారి... యివాళ సాయంత్రం నాకొద్దిగఅర్జెంట్ వర్క్ వుంది... ఈసారికి నువ్వు కొనుక్కుందు'' అన్నాడు

మీకీమధ్య నామీద నిర్లక్ష్యం ఎక్కువైంది అంత పనికి రాకుండా పోతున్నానా?'' రోషంతొణికిసలాడింది మంజీరా కళ్ళల్లో.

''ఛ... ఛ.... అదేంమాటలు. నిజం నన్ను నమ్మలేవా?''

అతికష్టంమీద కమ్మింపచూపినా ఆమె నమ్మలేదు. వారం రోజులనుండి లుంగీ కోసం ఎన్ని కలలుకంది. ఎన్నిప్లాన్సు వేసుకుంది తల్చుకుంటుంటె ఏడుపు వచ్చినంత పనయింది తన వూహలన్నీ ముక్కలవడంతో మహేష్మీద పీకలమొయ్యి కోపం వచ్చింది.

పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ కుర్చీ లాక్కుని టైప్ రైటర్ ముందు కూర్చుంది. తన కోపాన్నంతా ఆ మిషన్మీదచూపిస్తూ టైప్ మొదలుపెట్టింది. అయిన మౌనంగా ఫైల్ని తిరగేస్తు వుండిపోయాడు మహేష్ నోటీస్ చెయ్యనట్లు. మరింత అజ్యం పోసినట్లయింది మంజీరా కోపానికి. ఏం చెయ్యడానికి వీల్లేక అలాగే టైప్ చెయ్యసాగింది.

సాయంత్రం యింటికెళ్ళేసరికి అయిదున్నరయింది. డ్రాయింగ్ రూంలోనే ఎదురయింది మాలిని ''హలో గుడ్ ఈవ్వింగ్'' అంది చిరునవ్వుతో. ''గుడ్ ఈవ్వింగ్'' అలసటగా సోఫాలో కూలబడ్డాడు మహేష్ ''చాలా అలసిపోయారు.... కాస్త డైనింగ్ టేబుల్ వరకు రాగల్గితే వేడి వేడి పకోడి తాజాగా వేయించిన జీడిపప్పు తినచ్చు.... వస్తారా డార్లింగ్....'' ''నోరూరించె ఐటమ్సు చెప్పి వస్తారా అని అడగడం ఏమిటిమాలు. వింటెనే నోరు వూరుతోంది తింటె....''

పోని నోరు వూరించుకుంటె ఏం లాభం? తిని కడుపు చల్లార్చుకోండి.'' చెయ్యి అందించింది.

వేడి వేడి పకోడితిని, టీ తీసుకున్న తర్వాత సరిగ్గా పక్కమీద పడుకుని ఒక్కొక్క జీడిపలుకు తింటుంటె లోపలి కెళ్ళిన మాలిని తిరిగొచ్చింది.

ఆమెను దగ్గరగా తీసుకొని ''ప్రొద్దున పదినుండి సాయంత్రంవరకు నేను ఫైళ్ళతో కొట్టుకుంటు వుంటాను నువ్వేమో తీరిగ్గా యింట్లో కూర్చుని ఆ నవల్సు ఈనవల్సు చదువుకుంటావు రోజంతా ఎంటర్టైన్మెంట్గానె వుంటుంది నీకు...''

నేను చిన్నప్పుడోసారి జోస్యం చెప్పించుకుంటే 'గొప్ప పోలీసధికారి వవతావ్' అని చెప్పేడు-

"అది ఆడవాళ్ళ అదృష్టంలెండి. అది ఈర్ష్యపడితేపోయేదికాదు." నవ్వింది మాలిని 'ఈరోజుల్లో అందరాడవాళ్ళు యింట్లో కూర్చోడంలేదు మీలాగ....పాపం ఎంత మంది ఆడపిల్లలు ఎండనక వాననక, బస్సుకి క్యూలో నిలబడి, తలనొప్పివున్నా, ఒళ్ళునొప్పులున్నా డ్యూటీకి వస్తున్నారు. ఆఫీసర్ తల వాచేలా చివాట్లుపెట్టినా జవాబు చెప్పకుండ నిలబెట్టారు. కాని మీలాంటివాళ్ళు కట్టుకున్నవాడు పన్నెత్తి మాటనగానె ఎక్కడలేని రోషం, కోపం, మూతి బిడాయింపులు, అలకపాన్పులూ బతిమాలుకోడాలు" ఒకచెంపకర్ర చెప్పు.. పడరాని పాట్లన్ని పడేలా చేస్తారు....

కళ్ళు వెడల్పు చేసుకుని. బుగ్గలు సొట్టలుపడేలా ఒత్తుకుంటూ "అయ్యహో! ఏమి ఈ అకారణ దయాసముద్రము తరుణులపై....ప్రమదలపై ఈ కరుణా సృష్టికి ఏమి కారణమోకదా.... సెలవిత్తురా అగ్రజా!" అని అడుగుతుంటె పక పక నవ్వి... కాదా! రోజూ ఆఫీసుల్లో చూడడం లేదూ!"

"అదా సంగతి! అంత దయపడేవారు పేదతీర్చలేకపోయారు!"

ఆమె ఏభావంతోఅన్నా అది మహేష్‌కి వ్యంగ్యంగాను, హేళనగాను విన్పించింది.

"వాళ్ళకి పేదతీరుస్తుంటె నాగతేం కావాలి! యింతకీ యివాళ రోజంతా రాణీ గారి కార్యక్రమమేమిటో!"

"ఏమిలేదు. రజి ఏదో నవల యిస్తే చదువుతుంటున్నాను. నవలమాత్రం చాలా బాగుంది"

"ఏమిటో...."

"వెరిసింపుల్. ఒక అమ్మాయికి ఒక అబ్బాయికి పెళ్ళి అవుతుంది. పెళ్ళయ్యాక అబ్బాయిసంగతి అమ్మాయికి తెలుస్తుంది"

"ఏమని?" కుతుహలంగా అడిగాడు.

"ఏముంది. అబ్బాయిగార్లో శ్రీకృష్ణుడి అంశ వుందని...." ఫక్కున నవ్వింది మాలిని అతను మాత్రం నవ్వలేదు.

"ఊహుం....అప్పుడేం జరిగింది?"

అమ్మాయి అంటె హీరోయిన్ చాలా తెలివైనది అతని జేబుల్లో మల్లెల దండలు చూసిన సెంటు పూసుకుని, మల్లెపూల లాంటి బట్టలేసుకుని హుషారుగ బయట కెళ్ళిన మనిషి యింటికి....అదేలెండి అర్ధరాత్రి వచ్చేసరికి చిత్తుగా వలిగిపోయి వుండెవాడు మనిషి. బట్టలమూట రాత్రి అడ్డమైన ఆడవాళ్ళ పేర్లు కలవరించేవాడు మహానుభావుడు. అయినా హీరోయిన్ పట్టించుకునేది కాదట...." అదేం? మొగుడంటె యిష్టంలేదా? నవ్వాడు మహేష్. యిష్టంలేకేం బోలెడుంది. యిష్టం వేరు. వాళ్ళ గుణగణాలమీద అభిప్రాయం వేరు. వాడెంత దుర్మార్గుడయినా మొగుడయ్యాక ప్రేమలేకపోయినా బాధ. జాలి స్త్రీకి తప్పవు.

"అయితే హీరోయిన్కి హీరో మీద జాలి. బాధ వుందా?"

"అవి వుంచుకుని చేతులు ముడుచుకుని కూర్చోలేదు లెండి పూర్వకాల పతివ్రత లాగ...."

'పతివ్రతలంటే అంత హేళన తగదు మాలు. మీ కన్నా ఎక్కువే వుద్ధరించారు వాళ్ళు. యింతకీ ఆ నవీన పతివ్రత ఏం చేసిందో." హేళన తొణికిస లాడింది అతనికి కళ్ళల్లో. ఉడుక్కోకుండా నవ్వేంది మాలు.

"ఆ ప్రాసెస్ అంతా ఎవరు చెప్తారు యిప్పుడు. మీకు వీలైనప్పుడు చెప్పండి. పుస్తకం యిస్తాను. విశదంగా చదువుకోవచ్చు. పెళ్ళి చూపులకి వచ్చినప్పుడు పని చెయ్యని కళ్లు బుర్ర పెళ్ళి అయిన మరునటిరోజు నుంచి ఎలా పని చేస్తాయో తల్చుకుంటే చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. యింత ఆలోచనా రాహిత్యం, బుద్ధి వికసతలేని మనిషిని కట్టుకున్నానా అని మొదట్లో చాలా బాధపడింది. అంత నీతి, జాతిలేని వాడితో కాపురం చెయ్యాలంటేనే ఒంటికి కారం పూసుకున్నట్లు ఫీలయ్యేది. ఆ మనిషికి తన భార్యని చెప్పుకోడం కన్నా తల కొట్టేసుకోడం వుత్తమంగా అన్పించేదట."

"ఇంతకి ఏ విధంగా అతన్ని జయించిందో చెప్పనే లేదు." అసహనాన్ని అణుస్తూ మధ్యలోనే అడుకున్నాడు మహేష్.

"ఏం చేసిందో తెలుసా ... అరే ... మర్చే పోయాను సుమా! స్టౌ మీద పాలు పెట్టి వచ్చాను. ఈ పాటికి సగం పాలు పోయే వుంటాయి...." అంటూ ఒక్కదుటన వంటిట్లోకి పరిగెత్తింది మాలిని.

నిర్వచించలేని ఉద్వేగంగా, కుతూహలంగా వుంది మహేష్‌కి.

అతని ఆరాటానికి తగినట్లు మాలిని అరగంటకి కాని తిరిగిరాలేదు.

మరో రెండు నిముషాలు అయితే మంచం మీద నుంచి లేచి పోయేవాడే.

కాని అభిమానం అడ్డు వచ్చింది.

విదానంగా కూని రాగాలు తీస్తూ వచ్చింది మాలిని. "మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు."

అతని ప్రాణానికి. ఆ సమయానికి అది చావు కబురులాగే విన్పించింది.

విసుగ్గా లేచి వెళ్ళాడు.

ఆ వచ్చిన మహానుభావుడు జీడి బంక లాగే రాత్రి ఎనిమిదిన్నర వరకు వదల్లేదు

రాత్రి భోజనాలు చేస్తుంటే మళ్ళీ జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"అన్నట్లు ఆ నవల పూర్తి చెయ్యనే లేదు....ఏమయింది చివరికి?" కుతూహలం అణిచి పెట్టున్నాడని గ్రహించిన మాలినికి నవ్వొచ్చింది.

కింద పెదవిని నొక్కిపెట్టి 'మీకంతగా ఆ నవల గురించి జ్ఞాపకం వుందంటే నిజంగా అది గొప్పనవలే. అలాంటి వాన్ని నోటితో చెప్తే ఏం బాగుంటుంది ప్రఖ్యాత రచయిత్రి కాబట్టి సంఘటనలను కళ్ళకు కట్టినట్లే కాకుండా ఎంతో సహజంగా, హృదయ రంజకంగా చిత్రించింది నాకేం వస్తుంది అలా చెప్పడం....చదువుకుందురు." అంది

ఇంక అడిగిన లాభం లేదని తెల్సు మహేష్‌కి పుస్తకం అడగడానికి మనస్కరించక వూరుకుండి పోయాడు.

ఇంటి శుభ్రం మీద. వస్తువులను వాటి స్థానాల్లో వుంచడం చిన్నప్పట్నుంచి శ్రద్ధ ఎక్కువ. మాలినికి. అందుకనే బి.యస్సీ

ఒక సినిమా థియేటర్ కాస్త పాడయినందున ప్రదర్శన రద్దు చేశారు. ఈ విషయాన్ని హాలు ఆర్టిస్టు హాలు బయట పోస్టరు కాగితంపై 'ప్రకటన'గా వ్రాస్తున్నాడు. ఒక ముసలాయన అయన్ను సమీపించి. "ఈ హాలులో ఏం జరుగుతుందండీ!" అని ప్రశ్నించాడు.

"మరమ్మత్తు" అన్నాడు ఆర్టిస్టు పరధ్యానంగా.

"ఇంతకీ తెలుగా, హిందీయా?" అని ప్రశ్నించాడు ముసలాయన.

లో హోమ్‌సైన్స్ తీసుకోమని స్నేహితులు హేళన చేశారు. ఉడుక్కున్న మాలిని "రేపు మీకు పెళ్ళిళ్లు కాక పోతాయా. చీపుళ్ళు, గుడ్డలు పట్టుకుని యింటిని శుభ్రంగా వుంచడానికి బయలు దేరక పోతారా? అప్పుడివేం కబుర్లు గుర్తుండవు....గుర్తున్నా బాధ్యత తెలియని వయస్సులో వున్నప్పటి కబుర్లు పట్టించుకుంటే ఎలా అని సర్ది పుచ్చుకోక మానరు...." అంటూ వాళ్ళని ఓడించి బి. యస్సీలో బయలాజికల్ గ్రూప్ తీసుకుంది.

షెల్ఫ్‌ని శుభ్రపరుస్తున్న మాలినికి ఆ రోజులు గుర్తొచ్చాయి.

"ఎంత హాయైన రోజులు. చీకూ చింతా, బాధ్యతలు. బరువులు లేని స్వేచ్ఛ బతుకు. పొద్దున ఎనిమిది గంటలకి లేచినా తీరుబడిగా కాలేజికి చేరుకుని, సరదాగా తోటి పిల్లలతో చదువు. ఆటలతోగడిపి ఇంటికి అలిసిపోయి రాగానే వేడివేడికాఫీ టిఫిన్లు" కాసేపు సరదాగా కబుర్లు, భోజనం తర్వాత నిద్ర వచ్చేవరకు చదువుకోడం, రికార్డ్స్ వెయ్యడం....ఈ లెక్చరర్ యిలా అనేది. ఆవిడలా అందేమిటి అని చర్చించుకోడం....ప్చ్... ప్చ్.... గమ్మత్తైన లైఫ్....ఆ జీవితం అంతే. ఆటలు. సినిమాలు. షికార్లు. శ్రద్ధగా చదువుకోడంతోటి గడిచి పోతుంది.... ఇప్పుడో...."

"అమ్మగారు....ఫోన్ వచ్చిందండి."

వులిక్కిపడి ఫోన్ దగ్గరకి వచ్చింది. ఫలాన ఫైల్ షెల్ఫ్‌లో వుంది, ప్యూన్ని పంపుతున్నాను, పంపమని ఫోన్ చేశాడు మహేష్. మరో పదిహేను నిముషాల్లో ప్యూన్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఫైల్ తీసి షెల్ఫ్ అంతా దుమ్ముగా వుండడం చూసి శుభ్రం చేస్తుంటే ఎన్నో కాగితాలు, పుస్తకాలు కన్పించాయి. ఎప్పుడు చూడనివి.

"ఇదేగా మొదటిసారి దులపడం కాపురానికి వచ్చాక...." అని జ్ఞాపకం చేసుకుంది మాలిని.

ఎందుకంటే ఆ షెల్ఫ్ ధాయలకి మాలినికి వెళ్ళొద్దని చెప్పాడు. అన్ని పుస్తకాలు. కాగితాలు గుర్తుగా పెట్టుకున్నాను. నువ్వు కలిపేస్తావు....అంటూ హెచ్చరించాడు.

తీసిన చోటే తిరిగి పెట్టేస్తూ షెల్ఫ్ శుభ్రం చెయ్యసాగింది.

చివరగా వున్న పుస్తకాన్ని బయటికి తీసి దులుపుతుంటే ఏవో కవర్లు, కాగితాలు పడ్డాయి. రంగు రంగులుగా వున్నాయి.

ఏమిటబ్బా అని తీసి చూస్తే ఏముంది.

లవ్ లెటర్స్.

"బాప్‌రే....లవ్ లెటర్స్....చాలా వున్నాయే....వీళ్ళంతే పెళ్ళి కాక ముందు గర్ల్ ఫ్రెండ్సా....శ్రీవారు వీళ్ళందరికి

హీరోనా? చాలా మందికి హీరోన్న మాట....''

తిరిగి అన్నిటినీ జాగ్రత్తగా పెట్టి షెల్ఫ్ మూసేసింది.

''అబ్బా-ఏం దుమ్మండి మీ షెల్ఫ్‌లో ఒకసారే తుమ్ములు తలుపు తెరవగానే.... మీ పుస్తకాల్ని ఎవరు తియ్యకుండా శ్రీరామరక్ష ఆ దుమ్ము....'' రాత్రి పడుకున్నప్పుడు అంది మాలిని.'

'అంటే?''

''అంటే ఏముంది ఆ దుమ్ము చూసి హడలు పుట్టి దాని ఛాయలకి కూడా రారు....''

''నిన్నెవరు వెళ్ళమన్నారు? అక్కర్లేని పన్ని నెత్తిన వేసుకుంటావు.... అయినా.''

''అబ్బబ్బ.... వెళ్ళద్దని చెప్పారు లెండి.... అంత దుమ్ముగా వుంటే వూర్కో బుద్ధి కాలేదు.''

అతనికి ఛటుక్కున లెటర్స్ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అనుమానంగా మాలిని వైపు చూశాడు అవిగాని చూసిందేమో నని.

కాని ఆమె మొహం ప్రశాంతంగా వుంది. కళ్ళు ఎప్పటిలా మెరుస్తున్నాయి.

ఎలా అడుగుతాడు?

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

ట్రావెలర్స్ బంగళారోడ్. ఫోన్: 5 5 1. తెనాలి (ఎ. పి)

బ్రాంచి: 9-D. శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్తప్రయోగం. అంగము చిన్నదగుట. సంభోగకాలమందు అకస్మాత్తుగా కృశించుట. శుక్ల నష్టము. నపుంసకత్వము. (ఒక డోస్‌తో ఎన్నడూ కనివిని ఎరుగనంత వీర్య స్తంభనకల్గిహాయినిచ్చును అనంతృప్తి చెందు స్త్రీ. పురుషులు వాడతగినది. (స్వప్తులు) ఉబ్బసము. (దమ్ము) బోదకాళ్ళు. కుష్టు. బొల్లి చర్మవ్యాధులు కడుపులో నొప్పి. చెవుడు. పోస్టుద్వారా గ్యారంటీ చికిత్స చేయబడును.

చూసి కూడా అలా ప్రవర్తిస్తోందా మాలిని? అన్న సందేహం వచ్చింది.

నటిస్తోంది....అవిశ్వాసం క్షణ క్షణా నికి పెరుగుతోంది.

'ఏమిటలా చూస్తున్నారు..." గోముగా చూస్తోంది మాలిని.

చూసిందేమొ ...చూసిందేమొ....యిదే అనుమానం గిర్రున తిరుగుతోంది

"ఏం లేదు" కూడ తీసుకుంటూ అన్నాడు.

"తలనొప్పిగా వుందా?" మృదువుగా నుదుటిమీద చెయ్యి వేసింది.

"లేదు...."

"చిరాగ్గా వుందా?" అనునయింపుగ వుంది గొంతు

"ఊహూం...."

"పోనీ...ఎక్కడైన మనస్సు మళ్ళిందా?"

అప్పుడే కళ్ళుమూసుకున్న మహేష్ చటుక్కున కళ్ళుతెర్చాడు. పరిహసిస్తోందా? అసహనంతో, అసహాత్యంతో పిచ్చెక్కి నట్లయింది. లేదు. విద్రోస్తోంది... మృదు త్వాన్ని కొని తెచ్చుకుని కళ్ళు మూసు కున్నాడు. తిరిగి అతని తీరు వింతగా తోచింది. మరింకేం మాట్లాడకుండ లైటార్పి పడుకుంది మాలిని.

ఆరోజు సాయంత్రం మహేష్, మాలిని టిఫిన్లు తింటున్నారు

"యివాళ మా హిస్టరీ దగ్గర్నుంచి లెటర్ వచ్చింది...."

"హిస్టరీ ఏమిటి?" తెల్ల బోతూ చూశాడు మహేష్.

ఫక్కున నవ్వి "ఐయామ్ సారి.... అలవాట్లో పొరపాటు ...మా ఫ్రెండ్ పేరు చరిత . ముద్దుగా దాన్ని యింగ్లీష్‌లో ట్రాన్స్‌లేట్ చేసి హిస్టరీ అని పిలుస్తూ వెక్కిరించేవాళ్ళం.... దానికీమధ్య మొగుడు దొరికాడు లెండి అతని గురించి పదిహేను తావుల వుత్తరం వ్రాసింది...." మహేష్ నవ్వి కొత్తలో ఆడవాళ్ళు అలవాటేగా.... నువ్వు మీవాళ్ళకి. ఫ్రెండ్స్‌కి అన్ని తావుల వ్రాసిన దానివేగా?" వెక్కిరించాడు

"ఔననుకోండి. దానిగోడు వేరు.... నిట్టూర్చింది

"ఏమిటో స్పెషాల్టి.. "

"పాపం అమ్మాయిల వెనక వాళ్ళ సౌందర్యారాధనచేస్తూ తిరుగుతాడట.... యిదేం ఖర్మ సంసారిక జీవితం మొదలు పెట్టిన మొదట్లోనే నీకలలు కల్లలయి పోయాయేం అంటుగోలపెట్టూ వ్రాసింది"

ఐయామ్ వెరీసారి టు నోట్ దట్. " ఫార్మాల్టిని మాత్రం భార్యదగ్గర కూడ మర్చిపోయాడు మహేష్.

"యిట్సాల్ రైట్....పాపం సలహా సహాయం అడుగుతోంది....ఏం యిన మంటారు?" తిరిగి మహేష్‌లో ఘర్షణ....

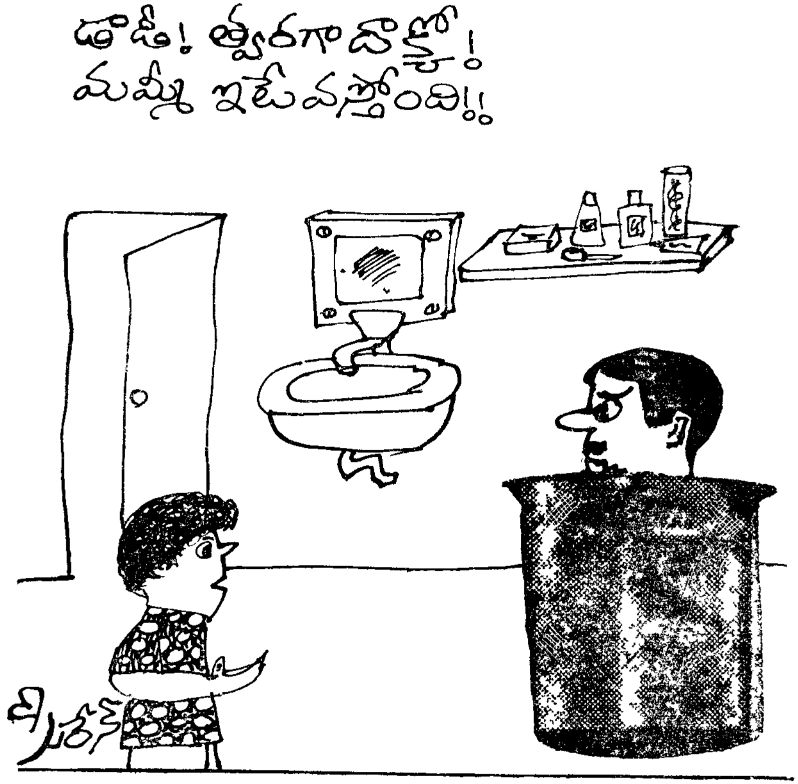

తనని వెక్కిరిస్తోందా.... తిరిగి గుండెలో రొద...

''నాకేంతెల్సు?...'' అన్నాడు తేలిగ్గా తీసుకుంటున్నట్టు.

''అలాకాదు మొగాళ్ళ విషయం మొగాళ్ళకిఎక్కువ తెలుస్తుంది. కాస్తేదైనా సహాయం చేస్తే నాస్నేహితురాలు మీపేరు తల్చుకుంటుంది. ఎంతైనా ఆడపిల్ల మిమ్మల్ని తల్చుకోవడం గొప్ప చూడండి'' వదిలిపెట్టలేదు మాలిని. ''యిది మరీ బాగుంది. నీ వుద్దేశం ఏమిటో చెప్పు అన్నాడు ఏంఅనాలో తెలియక.

'నన్నడుగుతే అది పట్టించుకోకుండ. అతనుచేసేపన్లనువిమర్శించకుండా వుంటె సిగ్గుపడి అతనే కొన్నిరోజులో మానేస్తాడని.''

''దేనికి సిగ్గుపడటం?'' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు తలెత్తి.

''తనచేసే పన్లకి భార్య ... త విమ్మకు నీరెత్తినట్లు వుంటె అవమానంకాదు? తన

తెంబి చిన్నది తనమీద ఆధారపడి వున్నది తనన. తన పన్లని విమర్శించుకుని తననో మూర్ఖుడికింద జమకట్టి పట్టించుకోకుండా వుంటే అవమానంకాదు? నోటితో కాకుండ అతితెలివిగ మౌనంతో అతని పన్లని నిర్లక్షపరుస్తే ఫూల్ చేసినట్లుకాదు? యిన్నెందుకు తనకి పరాయిస్త్రీతో సంబంధం వుందని స్పష్టంగా తెలిసికూడ ఏడ్చి గగ్గోలుచేసి బెంబేలుపడిపోయి, బతిమాల్తూ, తిరస్కరిస్తే కుళ్ళిపోతూ కాకుండా ఏం పట్టనట్లు నవ్వుతుంటే త్వరలో అతనే ఆశ్చర్యపోతు ఏమిటా అని అలోచిస్తు త్వరలో నె నిజం తెలుసుకుంటాడు ఏమంటారు?"

మాలిని మాటలు వింటున్న మహేష్ అలోచన జల్లులో పుక్కిరి బిక్కిరయాడు. తన కారణమె। నిజమన్నట్లు పందెం వేసుకుంటునట్లు ఏవేవో ఆలోచనలు ఒకటిని మించి ఒకటి అతని మెదడులో అతి వేగంగా పరిగెడ్తున్నాయి.

"మాట్లాడరేం?" అతని మెడచు చేతులు వేసింది.

"ఔనౌను...చాలా బాగా చెప్పావు. యిదె రాసెయ్యి స్నేహితురాలికి..." ఎలాగో అన్నాడు మహేష్ నిలదొక్కుకుంటు.

"రాయాలి..." అంది మూసుకుపోయిన కనురెప్పలతో ఆవలిస్తు.

మర్నాడు మహేష్ ఆఫీస్‌కి వెళ్ళిపోయాడు. పన్లన్ని ముగించుకుని, క్రిత రోజు సగంలో వదిలేసిన పుస్తకాన్ని చదవడానికి బెడ్‌రూంలోకి వెళ్ళింది.

టేబిల్‌మీద పుస్తకాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకోబోతు ఆగింది మాలిని. పత్రిక పక్కనే నల్లని అట్టమీద గోల్డెన్ లెటర్స్‌తో డైరీ అని మెరుస్తోంది. మాలిని కను బొమ్మలు ముడిపడాయి.

"డైరీ ఆయన మరో ప్రాణమె. అది యిక్కడ ఎప్పుడూలేనిది యింత నిర్లక్షణంగా వదిలెయ్యడానికి కారణం ఏమిటి?"

మరో క్షణంలో ఆమె కిందపెదివిని మునిపళ్ళకిందకి లాక్కుంది.

'ప్రయత్నంగా' ఆమెచెయ్యి డైరీ మీదకి వెళ్ళింది. కళ్ళు ఉత్సాహంగా, ఏదో తెల్సుకోవాలన్న కుతుహలంతో ఆత్రంగా డైరీలోని అక్షరాల్ని హడావుడిగా తమలో కరిగించుకుంటున్నాయి. దాదాపు నలభై నిముషాల తర్వాత డైరీ మూసేసి యధాస్థానంలో పెట్టేసింది.

మంచంమీద వాలి పత్రికను తిర్చింది. కాని మనస్సు కొండమీదనుండి కిందకి పురికె ప్రవాహంలో మెదడు మరో విషయాల్ని దొర్లిస్తోంది. పుస్తకంమూసి పక్కన పడేసి కళ్ళు మూసుకుంది మెదడును సహకరిస్తు. సాయంత్రం యింటికొచ్చిన మహేష్ ఆదుర్దాగా డైరీ పెట్టినచోటువైపు చూశాడు పెట్టింది పెట్టినట్లె వుంది...

మాలిని డైరీ చూడలేదా? చూసినా నిరాసక్తిగా వదిలేసిందా? లేక చదివి యధాస్థానంలో పెట్టేసిందా?....ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డ మహేష్ వులిక్కిపడ్డాడు.

"ఓహ్...శ్రీవారిపోజ్ చాలా బాగుంది. చేతిలో కెమెరా లేకపోయింది కాని లేకపోతే...." అల్లరిగ వెనకనుండి ముందుకి వచ్చింది మాలిని.

అతని దృష్టి డైరీమీద వున్నట్లు గమనించింది.

"అన్నట్లు యివాళ మీరెందో ప్రాణం యిక్కడే వుండిపోయిందేమిటి మీతో తిగకుండా? ఆమె మాటలు డైరీ నుద్దేశించె అని గ్రహించాడు మహేష్. అనుమానం మరింత చిక్కనయింది.

"మర్చిపోయానుమాలు...అంటూ దాని పైపుగా వడిచి డైరీ తీసుకుని కాజువల్‌గా తిప్పి బేబులో పెట్టుకున్నాడు

వెనక్కి తిరుగుతూ "ఎందుకు ఇళ్ళల్లో చేతులు పెట్టుకుంటె డైరీ విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది... తర్వాత యిక్కడ పెట్టి మర్చిపోయానని జ్ఞాపకం వచ్చింది...

"పాపం, నొచ్చుకుని వుంటారు...."

"లేదు. ఎందుకంటె యింట్లో శ్రీమతి కదా తిరిగేది ...చూసినా ఫర్వాలేదనే సరి పెట్టుకున్నాను చూశావా?" ఓరగా మాలిని కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

చూడటం ఏమిటి? డైరీ చూడకూడదనె నీతి తెల్పినా ఆడైరీ నా ప్రాణేశ్వరుడని పాళ్ళాల్టికి పక్కకి తన్ని నాక్కావల్సినది చూశాను..." నవ్వింది మాలిని స్వచ్ఛంగా

"ఏ పి ఏం చూశావు? నవ్వాడు మహేష్ కాని కళ్ళు ఆ తాన్ని దాచలేక పోయింది. నేను చెప్పకూడదు .... మీరు వినకూడదు...."

ఒకసారి ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్ ఆఫీసులో ఉన్నప్పుడు జవాన్ హడావుడిగా పరుగెత్తుకుని వచ్చి ఇలా అన్నాడు.

"సార్! సార్! ఓ పులి మీ ఇంట్లోకి వెళ్ళి మీ ఆవిడ మీదకు దూకింది. త్వరగా రండి సార్ వెళ్దాం."

"ఆఁ ...ఏం వెళ్ళటం లేవోయ్" అన్నాడు ఆఫీసర్ నిర్లక్ష్యంగా.

"ఏమిటి సార్! అలా అంటారు అక్కడ ఒకరి ప్రాణం పోతూ ఉంటే?" అన్నాడు ఇంకా తొందరగా జవాన్

"ప్రాణం పోతే పోని లేవయ్యా! వెధవ ఆ పులి చస్తే మళ్ళీకేముస్తుందని!" అన్నాడు ఆఫీసర్ నిదానంగా

—కె. ముకీదర్, హిందుపురం.

అంటు దగ్గరగా వచ్చి అతనికళ్ళల్లో కళ్లు పెట్టి ఓలిపిగా చూస్తూ "ఇవాళ శనివారం మబ్బుగా వుంది వాతావరణం ఇంట్లోనే టు మెంబర్స్ కాక్టైల్ పార్టీ కరేంజ్ చెయ్యమంటారా?''

అలా దగ్గరగా వున్న ఆ కళ్ళలోకి చూస్తూ ఎన్నో అడగాలని. తన అనుమానాలన్నీ తీర్చుకోవాలని మరేదో ఊహలతో అతని అంతరంగం ఎగిసెగిసి పడుతోంది.

దాన్ని అణుస్తూ "వెరీవెల్. రాణిగారుకూడ పార్టిసిపేట్ చేస్తానంటే కావల్సిందేముంది?'' అన్నాడు ఉత్సాహం కొనితెచ్చుకుంటూ.

''మీ మొగవాళ్ళు దేనికైనా తగుదురు సుమా! అలనాడు సతీ సావిత్రి మొగుణ్ణి తలమీద పెట్టుకుని వేశ్య ఇంటిదాకా మోసుకెళ్ళింది. సీతమ్మ చెయ్యని నేరానికి నిప్పులో దూకింది. పుట్టినప్పట్నించి పుట్టెడు వైభోగాన్ని అనుభవించిన ద్రౌపది మొగుళ్ళకోసం సైరంధ్రి వృత్తి చేసింది. ఈనాడు సాధారణమైన నేను నా భర్త సంతోషంకోసం తాగక పోతానా?'' ప్రశాంతమైనవాతావరణంలో పురుకు పరుగులతో ప్రవహించే నదీమ గలగలలు జ్ఞాపకం వస్తాయి ఆమె మాటలను వింటుంటే. ఎంతో విజ్ఞానంగా, హాస్యంతో జోడించి మాట్లాడుతుంటే ఆమె ముందు పూల్ అయిపోతాడు మహేష్.

మాలిని ఏదో బట్టలు కొనుక్కుంటానంటే ఆ రోజు సాయంత్రం యిద్దరూ వెళ్ళారు కారులో.

షాప్‌లో అడుగు పెట్టానే వులిక్కిపడ్డాడు.

లుంగీల డిజైన్లను చూడడంతో మునిగివున్న మంజీర. అసిస్టెంట్ మానేజర్ రావ్‌తో....అతని వైపు తిరిగి ఏదో హడావుడిగా మాట్లాడేస్తోంది.

సతీ సమేతంగా లోపల ప్రత్యక్షమయిన బాస్‌ని చూసి తడపడ్డాడు. రావ్.

''గు....డ్ ఈవ్‌నింగ్ సార్....'' తడపడ్డాడు ఆ విధంగా పట్టుపడి పోయినందుకు గంభీరంగా తిరిగి విష్ చేశాడు మహేష్.

చటుక్కున తలెత్తి చూసింది మంజీర మరుక్షణంలో అప్పటిదాకా తొక్కిసలాడుతున్న వుత్సాహం. సంతోషం ఆవిరయి పోయాయి.

విష్ చెయ్యక తప్పలేదు....ప్రైవేట్ ఫరమ్. ఏం చేసినా అడిగేందుకు లేదు. ఈ కక్షతో అతను వ్యూస్ట్‌చేసినా దిక్కులేదు....బాధపడి పోయింది మంజీర ఆ విధంగా అతని కళ్ళపడ్డందుకు.

భర్తలో మార్పుని క్షణాల్లో కని పెట్టిన మాలిని ఏదో వుందని మాత్రం ఊహించింది.

మర్నాడు ఆఫీస్‌లో మంజీరా అతన్ని కదిలించడానికి చాలా విధాల ప్రయత్నాలు

చేసింది. అతని మొహంలో గాంభీర్యం మంజీరను ముందడుగు వెయ్యనివ్వలేదు ఆమె అసలు విషయం బయట పడ్డాక ఆమెను కల్పుకోడం కూడా అసహ్యమనిపించింది. అతను తనతో చనువుగా వుండకపోయినా తన వుద్యోగం పోగూడదని దేవుణ్ణి కోరుకుంది.

అవసరాలకోం, డబ్బుకోసం ప్రేమించే వాళ్ళల్లో నీతి ఆశించడం తన మూర్ఖత్వమే అని మంజీరను ప్రశ్నించడం. పంజాయిషీలు అడగటం మానేసాడు.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం అతని ముఖ్య స్నేహితుడి దగ్గర్నుంచి వుత్తరం వచ్చింది.

"డియర్ మహేష్ ...

కులాసా అని తలుస్తాను.

జరగరాని అన్యాయం జరిగింది. ఇన్ని రోజులు ఊపిరికి ఊపిరి, ప్రాణంలో ప్రాణంలా వుండే రాణీ నన్ను మోసం చేసింది. యిన్ని రోజుల వరకు నీలాంటి వాడు ఈ పద్నాల్గు లోకాల్లో లేడని మురిసిన ఆ కళ్ళకి ఈ నాడూ దేనికి పనికిరాని వెధవగా కనిపిస్తున్నాను. ఇన్ని రోజులు నా కళ్ళకి కప్పి మిగతా రాస్కెల్స్‌తో తిరుగుతోందని అనుకోలేదు. మొన్న టాంక్ బండ్‌లో పట్టుపడింది అవన్ని ఎందుకు. నువ్వు అదృష్టవంతుడివి ఆడపిల్లను మరిగిన నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నావు మాలినిగార్ని చేసుకుని మరింత అదృష్టవంతుడి వయ్యావు. రూపము చదువు ముఖ్యంగా తెలివితేటలు వున్న ఆవిణ్ణి చేసుకోడం నిజంగా నీ అదృష్టమే. ఆవిడ తెలివి తేటలు నీకెలా తెల్సనే అనుమానం కల్గచ్చు మంచి చెడుదాగే విషయాలుకాదు. విన్నాను. కొందరి ద్వారా. కాని నువ్వు విప్పుతో చెలగాట మాడ్తున్నావు పెళ్ళయినా పాత బుద్ధులు పోకపోతే ఎలా? మాలినిగారు నువ్విలా ఇంకా తిరుగుళ్ళ గాడివనే విషయాన్ని తెల్సుకుంటే ఏం బాగుంటుంది?"

రత్నం కన్నా మిన్న అయిన మాలిని

చందాదారులకు మనవి

'జ్యోతి సంవత్సర చందా కోరే వారు పన్నెండు రూపాయలు. దీపావళి ప్రత్యేక సంచికతో సహా అయితే పదహారు రూపాయలు. దీపావళి సంచిక రిజిష్టర్డ్ పోస్టులో పంపే పక్షంలో అయితే పదిహేడు రూపాయిలు పంపవలసినదిగా తెలియజేస్తున్నాము.

సంచికలు సక్రమంగా మీకు చేరటానికి అడ్రసు వివరంగా వ్రాయండి

మీ చందా మనియార్డరు ద్వారా గానీ, డ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపండి. వివరాలకు: మేనేజర్, జ్యోతి, 7 ఎ. శివాజి స్ట్రీట్ టి. నగర్. మద్రాసు-600017కు వ్రాయండి.

—మేనేజర్.

గారిలాంటి భార్య దొరికుతే యింకా ఈ అడదారెందుకు? నా మాట విను. బాధ్య తలు, బరువులు లేనప్పుడు ఎంత మందితో ఎలా తిరిగినా ఫర్వాలేదు. యిప్పుడైతే నీ భవిష్యత్తుకినీ ప్రవర్తనే అడ్డుగా నిలు స్తుది. ప్లీజ్ నోట్ యిట్.

వీలైతే త్వరలోనే వస్తాను.

విత్ బెస్ విషెస్.

రవి

"ఉత్తరం మడిచి జేబులో పెటు కున్నాడు మహేష్ రెండోసారి చదివి.

రాత్రి ఎనిమిదయింది. మాలిని వంట గదిలో వుంది.

ఏదో ఫైల్ చూస్తూ దిండుమీద వాల బోయిన మహేష్ వులిక్కిపడ్డాడు. దిండు క్రిందనుండి సగం, సగం కన్పిస్తున్న కాగితాలు.

కూడదు అనుకుంటూనే తీసాడు మహేష్.

మొదటి రెండు మూడు పేజీలు మామూలు కబుర్లతో నిండిపోయింది.

నాలుగో పేజీలో....

"చరితా ...ఎంత పి చ్చి దా ని వే.... ఎవరో వున్నారు ఆయనకి అంటూ అమ్మమ్మలా ఏడ్చి గగ్గోలెత్తే బదులు దారి కెలా తేవాలో ఆలోచించలేవా? ఇంట్లో అన్ని విధాల ఆనన్దాయి వున్నప్పుడు మరొకళ్ళతో తిరుగుతున్నాడంటే ఎంత నీతి, జాతి, లేనిమనిషో. ఎంత చంచల మనస్కుడో ఆలోచించలేక పోయావు! మనిషి విలువని గుర్తించలేని మనిషితో కాపురం చెయ్యడం కష్టమని నేను ఒప్పు కుంటాను. గుండెలు బద్దలవుతున్నాయి అని రాసావు. అది ఒప్పుకుంటాను. ఆడ పిల్లలం. సున్నిత మనస్కులం. సూది మొన గుచ్చుకుంటే బల్లెం, గుచ్చుకున్నట్లు బాధ పడ్డాం. ఒంటికే కాదు గుండెల విష యంలో కూడ సుమా!"

నీ పిచ్చి కాని నీకు యింకా యీ మొగాళ్ళ తత్వం ఏమిటో అర్ధం కాలేదు. కీలెరిగి వాత పెట్టాలి దేనికైనా. తమని ఎవరైనా అందులోకి భార్య తన పన్నెగి కూడ నిర్లక్షంగా. పట్టకుండా తిరుగు తోంది, తనెలా పోయినా ఫర్వాలేదా బొరా దీని పొగరేమి అని ఆలోచించక మానరు ప్రతీకారంతో ఒళ్ళు నలసల కాగి పోతుంది ఏం చెయ్యాలి, ఎం చెయ్యాలి అని తర్జన భర్జనలు పట్టారు. చివరికి భార్యని మాటల్లోకి. తర్కాల్లోకి దింపు తారు ఈ విషయాలని దృష్టిలో పెట్టుకుని అప్పుడున్నాయి అసలు నీ తెలివి తేటలు. ఘాటుగా రూడించి పారెయ్యి అన్ని విషయాలు కల్పి వచ్చేలా చివరికి ఆ.... కాలేజీలో చదువుకున్న ప్రతివారికి ఆపో జిట్ సెక్స్‌లో స్నేహం లేకుండా ఎలా వుంటుంది అన్న ఆ ఒక్క ముక్క వది లెయ్ మరీ ఆయన మంద శరీరంగల

వాటయితే....సాగతీసి అల్లరి పెట్టే వాడ యితే కొన్ని ప్రికాషన్స్ తీసుకో....మరీ డైరెక్టర్‌గా అనబోకు యిలాగే అల్లుకుపో ఆతని కసలు అదృష్టం అంటూ మిగులుతే అతగాడు మారుతాడు లేదా....ఖర్మ చరమదశలోనైనా నీ కాళ్ళు పట్టుకోక మానడు. అది తప్పదు.

ఆ మాట కొస్తే అందరు మగాళ్ళు అంతేనేమో .. మా ఆయనకి ఆ పిచ్చి కొద్దిగా వుంది. అయినా నేను పట్టించు కోను. ఆ మనిషి కసలు సంస్కారం, విజ్ఞానం లేవు. మనుషుల విలువ అంత కంటే తెలియదు. అవి సరిపెట్టుకున్నాను. ఏం చేస్తాం ఎవడి ఖర్మ వాడిది. శునకాన్ని కనక సింహాసనం మీద కూర్చో పెట్టినంత మాత్రాన బుద్ధి మారుతుందా అన్నట్లు... జన్మతో వచ్చిన పాడు బుద్ధి ఎన్ని డిగ్రీలు సంపాదించినా వస్తుందా? ముద్దు లొలికే ముత్యం లాంటి భార్య వస్తే మాత్రం పోతుందా? ..."

మహేష్ చదవటం ఆపేసాడు. "అంటే మాలిని వుద్దేశంలో తను నీతి జాతిలేని వాడా? తన బుద్ధి శునకబుద్ధితో పోల్చడం....ఎంత అవమానం....ఆమె దృష్టిలో తనంతగా జారిపోయాడా?.... ఛీ ఛీ....భార్య దగ్గర యింత పరాభవమా....తన మీద ఆధారపడి వున్న మాలిని తనని మౌనంగా నిర్లక్ష పర్చడమా .... ఏదోలా అనిపించింది మహేష్‌కి.

ఆవేశం తగ్గాక రవి వుత్తరం జ్ఞాపకం వచ్చింది. నీ ప్రవర్తనే నీ భవిష్యత్తుకి అడ్డుగా నిలుస్తుంది. ఔను....మంజీరా ఎంత మోసం చేసింది....తన చేత అలంకారపు వస్తువులన్నీ కొనిపించిన మంజీరా "నిన్ను క్షణక్షణం మనస్సులో పూజిస్తున్నాను మహీ నువ్వు లేక పోతే బతక లేను" అని డైలాగులు అప్పచెప్పిన నీరు. నువ్వు మర్చిపోయినా నేను మర్చిపోలేను మహేష్ అందుకనే పెళ్ళి మీద ఇంట్రస్టు పోయింది అని నీతి వాక్యాలు వల్లించిన రజి వారం క్రితం పెళ్ళి శుభలేఖ పంపింది. వీళ్ళంతా....తనతో ఆడుకున్నారు.... తనతో వీళ్ళంతా కాక రాణి రవితో ఆడుకుని మోసం చేసింది. స్త్రీలను అందులోకి పెళ్ళికాని ఆడపిల్లల్ని అసలు నమ్మ కూడదు. కళ్ళు మూసుకుపోయి యిన్ని రోజులు గోతిలోపడ్డాను.

ఆ తర్వాత ఎప్పుడూ మహేష్ ఇంటికి ఆలస్యంగా వస్తానని చెప్పలేదు. అతను ఒక్కసారిగా మారలేదు. కాస్త కాస్తగా మారుతున్న మార్పుకి రవి వుత్తరం, మంజీర ప్రవర్తన దోహద కారులుగా పనిచేసాయి.. చదితకి మాలిని రాసిన ఉత్తరంలోని సారాంశం అతనిలో వివేకాన్ని మేల్కొలిపింది.